

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremkommer jeg med følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvad gives der af informationer til sygehuspatienter, der eksempelvis skal til Danmark omkring muligheder for at holde kontakt med den familie, man rejser væk fra?**
- 2. Hvad gives der af praktiske informationer, så den enkelte er rustet til at klare sig under opholdet i Danmark eller et andet land bl.a. med hensyn til hvad og hvorledes man kan/skal betale udgifter i hverdagen til daglige fornødenheder?**
- 3. Hvad gøres der fra sundhedsvæsenets side for at forberede patienter på de efterveer, de kan opleve, når hospitalsopholdet og behandlingen er ovre?**
- 4. Hvad gives der af informationer i vort land for patienterne med hensyn til mulige klagemuligheder?**
- 5. I hvor høj en grad benyttes undersøgelse af en anden læge, når den, der modtager patienten er i tvivl om en diagnose?**
- 6. Er der nogen standard procedure for at få taget en blodprøve i forbindelse med undersøgelserne?**
- 7. Hvorledes forholder sundhedsvæsenet i vort land sig til patienter, som afvises undersøgt til bunds og som derfor for egen regning må ty til at tage afsted til privathospitaler for overhovedet og beviseligt at redde deres liv?**
- 8. Har ovennævnte patientgrupper ikke ret til at refundere deres dokumenterbare udgifter i al den stund, at de på lige fod med andre borgere i vort land har ret til at få gratis behandling?**
- 9. Hvad gøres og hvad kan gøres for de patientgrupper, der af patientklagenævnet får afslag på at få deres udlæg refunderet?**

(Per Berthelsen, Siumut)

Begrundelse:

For 2 år siden, var jeg alvorligt syg og lå på hospitaler i flere måneder både i Danmark og på Dronning Ingrid's Hospital.

Når man ligger syg, bliver man utrolig autoritetstro og gør hvad man bliver bedt om af de autoriteter, man er omgivet af på hospitalerne.

Grunden til et af spørgsmålene er at jeg bl.a. mødte patienter, der ikke anede, at de ikke kunne bruge Akiliut andre steder end i Grønland og stod derfor totalt uden betalingsmidler endsige – muligheder.

Selvom man naturligvis er taknemmelig for al det, der bliver gjort for én på hospitalerne, er der dog også områder, som man studser over elementer i hverdagen, som synes at mangle, hvilket kan få en til at føle sig meget ensom.

Jeg ønsker at mine spørgsmål bliver besvaret inden for 10 arbejdsdage.